

گشت مجازی

در این ستون پیام‌ها، متن‌ها، عکس نوشت‌ها و خبرهای کوتاه منتشرشده در فضای مجازی را منتشر خواهیم کرد؛ بدون هیچ گونه توضیح و تفسیر. باز نشر این موارد هم به منزله تأیید یا رد محتوای هیچ کدام از آنها نیست.

محمد قائمی با انتشار این عکس در اینستاگرامش از **پایان یک معضل حقوقی در شهرستان خیر داد و نوشت:** پدران ما مدت‌ها از زمین‌هایشان در نزدیکی شهر نمی توانستند تجارت و اشتغالزایی کنند چون وزارت راه روی آنها دست گذاشته بود. خوشبختانه اسنادی، رئیس دادگستری هشتروند و اسداللهی تراکمه، دادستان شهرستان هشتروند در راستای احیای حقوق عامه با حضور چندین باره در سه راهی قویون قشلاقی، به اختلافات فیما بین اداره راه شهرستان هشتروند و مالکان زمین‌هایی که در حوالی سه راهی قویون قشلاقی وجود داشت، خاتمه دادند.

جواد قادرزاده با انتشار این عکس در **اینستاگرامش با انتقاد از رسانه‌های معاند نظام نوشت:** بر خلاف گفته‌های رسانه‌های مخالف نظام و رهبری، در اراک هیچ کس با کارگران هیکو بر خورد نادرست ندارد؛ از بچه‌های نیروی انتظامی تا دادگستری. قاسمی دادستان اراک گفته است که تعداد بازداشت‌شدگان ۲۹ نفر بود که همگی آزاد شدند. شاکي این افراد اداره راه آهن و مسافران قطار بودند که به دلیل اعتراضات صورت گرفته، حدود پنج قطار امکان تردد نداشتند و مسافران در مسیر معطل شده بودند.

احمد پویان با انتشار این عکس از چالش تغییر کاربری **اراضی کشاورزی و مصلطات آن نوشت:** حفظ کاربری اراضی کشاورزی همه جای کشور باید از دغدغه‌های جهاد کشاورزی باشد اما اینطور نیست. این مشکل سال‌هاست که شمیرانات و رنج میده و این هفته دادستانی به این ماجرا ورود کرد و پنج هکتار از اراضی در راستای تبصره دو ماده ۱۰ قانون حفظ کاربری اراضی زراعی و باغ‌ها آزادسازی شد. اول و دوم مهرماه ریاست حوزه قضایی لواسانات با حضور پرسنل کلانتری لوسان، بالغ بر ۴۷ مورد فونداسیون، سوله بزرگ کارگاهی، دیوار کشی و بناهای ویلایی در حریم شهر لواسانات و حاشیه سد لتیان رو قلع و قمع کردند.

مرجان قاسمی با انتشار این تصویر در **اینستاگرام** از **پایان یکی از دغدغه‌های اهالی محلشان توسط دستگاه قضایی نوشت:** در محل زندگی ما در شهر بدریس کشتارگاهی بود که هیچ قانونی را رعایت نمی کرد. به کلی اداره هم مراجعه کردیم تا ببینند بررسی کنند. پیگیری‌هایمان آخر نتیجه داد. مأمورها موقع پلمب به ما حکمی نشون دادند که دادستانی نوشته بود: در راستای امنیت غذایی شهروندان دستور پلمب یک کشتزار گاه مرغ به دلیل رعایت نکردن اصول بهداشتی و دستور رفع اثر از پلمب پس از رفع نواقص صادر شد.

فرشته مهران با انتشار این تصویر در **اینستاگرامش نوشت:** یکی از بزرگ‌ترین مشکلات شهر مروست پارک خودروهای سنگین در محیط شهری است. حالا رئیس داد‌گاه عمومی شهرستان گفته است که با اولویت قرار دادن این مشکل، باید به اجرای طرح ساماندهی خودروهای سنگین پرداخت. ورود خودروهای سنگین به شهر بدون محدودیت برای همه همشهری‌ها در دستور شده که حالا مقام‌های قضایی شهر و فرمانداری به نظر برای حلش جدی شده‌اند.

چهارشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۸ | ۳ صفر ۱۴۴۱ | روزنامه جوان | شماره ۵۷۶۱

سرویس اجتماعی ۰۰۸۸۹۸۴۴

قانونی برای تقویت اعتماد عمومی

الزام ۲۵۰ هزار مدیر و مسئول به پاسخ شفاف در برابر پرسش «از کجا آورده‌ای؟»

«از کجا آورده‌ای؟» یا همان طرح «رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران» سال‌ها بود در دولت و مجلس دست به دست می‌شد اما در نهایت اصل ۴۹ و ۱۴۲ قانون اساسی همچنان روی زمین مانده بود. حالا رئیس تازه‌نفس قوه قضائیه این تکلیف را به سرانجام رساند و سرو سامان داد و ۳۱ شهروم‌ا سه سامانه ثبت دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران به طور رسمی رونمایی شد. نخستین کسی که دارایی‌های خود، همسر و فرزندان تحت تکفلشان را به مقام معظم رهبری اعلام کرد، کسی نبود جز حجت‌الاسلام ابراهیم رئیسی، رئیس قوه قضائیه. بر اساس این قانون باید دارایی وزیران و همسر و فرزندان آنها قیبل و بعد از خدمت، توسط رئیس قوه قضائیه رسیدگی شود که بر خلاف حق افزایش نیافته باشد.

آطور که رئیس مرکز آمار و فناوری اطلاعات قوه قضائیه در مراسم رونمایی از این سامانه گفت، ۲۵۰ هزار تن از مسئولان و مدیران مشمول این قانون، یک ماه فرصت دارند تا مشخصات دارایی خود را اعلام کنند و مستولانی که بعد از اجرای قانون یعنی بعد از ۲۹ آذر ۹۴ عهده‌دار مسئولیت شده‌اند و دوره مسئولیتشان تمام شده هم باید اموال خود را اعلام کنند. در این قانون امنیت و محرمانه بودن اطلاعات هم لحاظ شده و انتشار اطلاعات مسئولی که فهرست اموالش را اعلام می‌کنند، جرم محسوب می‌شود اما مقامات به اختیار خود می‌توانند فهرست دارایی‌هایشان را افشا کنند.

این ثبت شامل دارایی خارج از کشور مسئولان

نمای نزدیک

بر اساس این قانون، نمایندگان مجلس خیرگان رهبری، اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، مقامات منصوب از سوی رهبری، اعضای شورای نگهبان، نمایندگان مجلس شورای اسلامی و معاونان رئیس مجلس و مدیران کل مجلس، معاونان رئیس قوه قضائیه و رؤسای سازمان‌ها و دستگاه‌های وابسته به این قوه و معاونان و مدیران کل آنان، دادستان کل کشور، رئیس دیوان عالی کشور و رئیس دیوان عدالت اداری و رؤسای کل دادگستری استان‌ها و معاونان همه آنها و سایر دارندگان پایه قضایی، مشاوران سران سه قوه، رؤسای دفاتر سران سه قوه، دستیار ارشد رئیس جمهور، معاونان وزرا، مدیران کل و همترانان آنها، دبیران شورای عالی امنیت ملی، هیئت دولت، شورای عالی انقلاب فرهنگی و شورای عالی فضای مجازی، رئیس و دادستان دیوان محاسبات کشور، معاونان آنان و اعضای هیئت مستشاری، رئیس، قائم‌مقام، معاونان و دبیر کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، رؤسا و معاونان سازمان‌ها و مؤسسات دولتی، نهاده‌ها و مؤسسات عمومی غیردولتی و مدیران کل آنها، فرماندهان و مسئولان نیروهای مسلح از درجه سر تیپ تمام و بالاتر و همترانان آنها و رؤسای کلانتری‌ها، مدیران عامل، اعضای

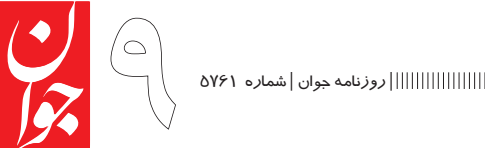
در سامانه ثبت دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران ثبت و اموالشان را اعلام کنند. قانونی که می‌تواند سرمایه اجتماعی و اعتماد عمومی را به رگ‌های خشکیده جامعه بهت‌زده از برخی حاشیه‌ها و فسادهای مالی تزریق کند.

اعتماد عمومی مهم‌ترین سرمایه‌ای است که هر حکومتی در اختیار دارد. سرمایه اعتماد عمومی در جامعه خودمان موجب شد تا در سخت‌ترین دوران‌ها همچون سال‌های نخستین انقلاب و دفاع مقدس مردم پشت نظام و انقلاب بایستند

در برابر جنگ و تحریم مقاومت کنند. با پایان دوران دفاع مقدس و روی کار آمدن دولت‌هایی با

گرایش لیبرالی اما رفته رفته اصل شفافیت هم به محقق رفت و همین مسئله موجب شد تا مسئولان از مردم فاصله بگیرند. حالا این فاصله می‌رود تا به شکلی عمیق تبدیل شود. این شفاف با رو شدن پرونده فساد مالی برخی مسئولان فرزندان و سایر وابستگانشان به شکلی جدی تر مطرح شده

است. اگرچه این محاکمه‌ها نشان‌دهنده حساسیت نظام و دستگاه قضا به جرم مالی و فساد است اما در عین حال این فاصله بین مسئولان و مردم و سوءاستفاده‌های صورت گرفته از قدرت و نفوذ مسئولیت‌موجب خنده‌دار شدن اعتماد در جامعه شده است. این در حالی است که در قانون اساسی پیش‌بینی‌های لازم برای شفافیت‌های مالی صورت گرفته است و سال‌هاست دولت‌ها و مجالس در پی

سرویس اجتماعی ۰۰۸۸۹۸۴۴

قانونی برای تقویت اعتماد عمومی

الزام ۲۵۰ هزار مدیر و مسئول به پاسخ شفاف در برابر پرسش «از کجا آورده‌ای؟»

مهم‌ترین دست‌اورد قانون «رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران» شفافیت و بازگشت اعتماد به بدنه جامعه و نجات حاکمیت از افتادن در ورطه بحران مشروعیت است. در واقع این قانون اگر به درستی اجرایی شود و مردم آثار اجرای آن را در جامعه مشاهده کنند اعتماد عمومی و سرمایه‌های اجتماعی به بدنه جامعه بازمی‌گردد

هشتم هم نتوانست رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران را به سرانجام برساند و به عنوان یکی از آخرین طرح‌های مجلس هشتم، برای تعیین تکلیف به مجمع تشخیص مصلحت

مجمع تشخیص مصلحت نیز ۱۲ آذر ۹۰ این طرح را برای رفع ابهام به مجلس فرستاد. بعد از این هم این طرح بین کمیسیون قضایی، حقوقی، شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام دست به دست می‌شد تا سرانجام این قانون، نهم آبان ۹۴ در مجمع تشخیص مصلحت نظام به تأیید نهایی رسید. بر اساس ماده ۳ این قانون قوه قضائیه موظف بود حداکثر ظرف مدت شش ماه پس از لازم‌الاجرا شدن این قانون، آیین‌نامه اجرایی قانون را تهیه و پس از تأیید رئیس قوه قضائیه ابلاغ کند اما تهیه و سرانجام اجرای این قانون تا خرداد ماه امسال به طول انجامید.

اول خرداد ماه بود که حجت‌الاسلام والمسلمین محمد مصدق معاون حقوقی قوه قضائیه از اتمام تدوین و ارسال آیین‌نامه اجرایی قانون رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران جمهوری اسلامی به حوزه ریاست قوه قضائیه خبر داد و شهرویز ماه با رونمایی از سامانه ثبت دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران رئیس قوه قضائیه به عنوان نخستین نفر دارایی‌های خود و خانواده‌اش را در این سامانه ثبت کرد.

۲۵۰ هزار نفری که باید اموالشان را ثبت کنند
اما این قانون شامل چه کسانی می‌شود؟ حجت‌الاسلام حمید شهریاری، معاون آمار و فناوری اطلاعات قوه قضائیه درباره دایره شمول این قانون تأکید می‌کند: به غیر از اصل ۱۴۲ و فهرست مربوطه، ۲۴ عنوان که حدود ۲۵۰ هزار نفر را شامل می‌شود باید اموال خود و خانواده‌شان را ثبت کنند.

در این دستورالعمل اجرایی آمده است که زمان ثبت‌نام قبل و بعد از هر دوره خدمتی است و در سامانه ظرف یک ماه پس از اتمام مأموریت باید اقدام شود. پس از ارسال فهرست اموال به رئیس قوه قضائیه به اموال خود و خانواده آنها رسیدگی می‌شود. صورت دارایی‌هایی که باید اعلام شود شامل هفت مورد است: تمامی اموال غیرمنقول که شامل ملک و املاک است و حقوق دارای ارزش مالی، سرمایه‌گذاری‌ها و حق انتقال آنها، اوراق بهادار، موجودی حساب‌ها در بانک‌ها و صندوق‌ها، مطالبات و دیون و هر گونه منبع درآمدی مستمر را شامل می‌شود.

■ ضمانت‌اجرائی «از کجا آورده‌ای؟»

قانون «از کجا آورده‌ای؟» با تمام جذابیتی که دارد و با تمام امیدی که بر بدنه جامعه ایجاد کرده

است در صورتی که به درستی اجرایی نشود نه فقط تأثیری در جلب اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی ندارد بلکه حتی می‌تولد خندش‌های تازه‌تر بر پیکره آن وارد کند بنابراین ضمانت‌اجرائی این قانون موضوعی است که به موازات تصویب و ابلاغ اهمیت می‌یابد. ضمانت‌اجرائی تدبیر شده برای قانون «از کجا آورده‌ای؟» از آیین‌نامه اجرایی قانون پیش‌بینی شده‌است به‌طوری‌که اگر کسی اموالش را اعلام نکند یا ناقص اعلام کند، تحت تعقیب کیفری قرار خواهد گرفت.

■ دستاوردهای حاکمیت شفافیت

مهم‌ترین دست‌اورد قانون «رسیدگی به دارایی مقامات، مسئولان و کارگزاران نظام جمهوری اسلامی ایران» شفافیت و بازگشت اعتماد به بدنه جامعه و نجات حاکمیت از افتادن در ورطه بحران مشروعیت است. در واقع این قانون اگر به درستی اجرایی شود و مردم آثار اجرای آن را در جامعه مشاهده کنند نه فقط اعتماد عمومی و سرمایه‌های اجتماعی از دست رفته به بدنه جامعه بازمی‌گردد بلکه با افزایش قابل توجه این اعتماد مواجه خواهیم بود و این یعنی دستیابی به جامعه‌ای سالم‌تر که مدیریت آن را برای مدیران و مسئولان آسان‌تر خواهد کرد. از سوی دیگر این قانون خنثی‌سازی عملیات‌های تبلیغاتی علیه نظام و ادعای فساد در مسئولان و کارگزاران را در پی خواهد داشت. اجرای درست این قانون که مسئولان زیادی را در بر می‌گیرد، باعث خواهد شد که سوءاستفاده عدنی‌ها به همه مسئولان نظام تعمیم داده نشود و با شفافیت کامل لیست دارایی‌ها و اموال کارگزاران نظام مشخص شود.

ایرادات

حسین محمدی

چگونه قانونی

پولشویی کنیم!؟

اعتبار قولنامه در نزد دادگاه‌ها، باعث شده است تا افرادی که از طرق نامشروع مانند قاچاق، کسب درآمد می‌کنند از طریق خریدوفروش املاک به وسیله اسناد غیررسمی (قولنامه) پول‌های کثیف را به صورت قانونی

تطهیر و وارد چرخه اقتصادی کنند.

در حال حاضر پولشویی تبدیل به یک معضل جهانی شده‌است و کشورهای مختلف با توجه به ساختارها و شرایط خود به دنبال وضع قوانین برای مقابله با این پدیده مخرب هستند. ابعاد و زیان‌های این پدیده به حدی گسترده است که امروزه مبارزه با آن، دفاع از حیثیت و تنوان اقتصاد ملی تلقی می‌شود. در سال‌های اخیر نیز در کشور ما این ادبیات پیدا شده و حتی در زمان انتخابات نیز این واژه از زبان مسئولان شنیده می‌شود که قرار است با اقداماتی از جمله نظارت بر هزینه تبلیغات کاندیداها مانع ورود پول‌های کثیف به انتخابات شوند اما مسئله فراتر از یک شعار در زمان انتخابات بوده و برای حل این معضل اقداماتی اساسی‌تر نیاز است.

برای حل ریشه‌ای یک معضل باید ابتدا بسترهای به وجود آورنده آن را شناخت. اساساً پولشویی در فضاهایی شکل می‌گیرد که امکان نظارت از سوی مجریان قانون در آن فضاها وجود نداشته باشد. درواقع فضاهای غیرشفاف و تاریک و نامن اقتصادی هستند که باعث به وجود آمدن پولشویی می‌شوند. از این رو کشورهای پیشرو در حوزه امنیت و شفافیت اقتصادی، تلاش کرده‌اند با وضع قوانینی متناسب با شرایط خود تا حد امکان بسترهای ایجادکننده این بلای اقتصادی را از بین ببرند.

مثلاً کشور بلژیک برای ایجاد نظارت دولت در نقل و انتقالات اقتصادی به ویژه در حوزه اموال غیر منقول، ثبت رسمی را تنها شرط انتقال مالکیت می‌داند. این مسئله در ساختار ثبت فرانسه نیز مشاهده می‌شود. هدف این کشورها از قرار دادن شرط ثبت رسمی برای انتقال مالکیت را می‌توان در دو وجه تحلیل کرد.

۱- ایجاد بازوی نظارتی برای حاکمیت در نقل و انتقالات اقتصادی که منجر به شفافیت و نیز جلوگیری از فعالیت‌های مخرب اقتصادی مانند پولشویی می‌شود.
۲- تضمین حقوق مالکیت اموال.

در واقع کشورها یق توانسته‌اند از طریق مشروط کردن انتقال مالکیت به ثبت رسمی و به پیروی از آن صدور سند رسمی از سوی حاکمیت، امنیت اقتصادی خود را افزایش دهند. از سوی دیگر از این طریق به سرمایه‌گذاران و دارندگان اموال غیر منقول به جهت حفظ سرمایه آنها اطمینان داده‌اند که این خود باعث افزایش جذب سرمایه می‌شود. این مزیت تنها در صورتی حاصل می‌شود که حاکمیت تنها صادرکننده مجوز انتقال مالکیت باشد و اگر حاکمیت در این عرصه رقیب داشته باشد نمی‌تواند به اهداف ذکر شده برسد؛ زیرا اگر انتقال مالکیت به دور از نظارت حاکمیت باشد دیگر حاکمیت فعل و انفعالات اقتصادی مطلع نباشند. فضاهای تاریک و نامن اقتصادی به وجود می‌آید که آن نیز منجر به فعالیت‌های مخرب اقتصادی مانند پولشویی می‌شود. این موضوع در حال حاضر در کشور ما به یک مسئله تبدیل شده‌است، چراکه دولت تنها صادرکننده مجوز انتقال مالکیت نبوده و افراد آن را می‌توانند به راحتی و با نوشتن یک برگ کاغذ یا همان قولنامه بین خود، مالکیت اموال را جابه‌جا کنند.

همین مسئله باعث می‌شود که حاکمیت از نقل و انتقالات بی‌اطع باشد و افراد سودجو بتوانند پول‌های کثیف را در معاملات به خصوص معاملات اموال غیر منقول وارد و از طریق آن بتوانند پول‌های کثیف را تطهیر کنند. در واقع افرادی که پول‌های نامشروع از طرقی مانند قاچاق مواد مخدر، کالا یا از به دست آورده‌اند را از اسناد قولنامه‌ای وارد بازار املاک می‌کنند و این املاک را چند دست خریدوفروش می‌کنند و در نهایت با تغییر مبدأ پول کثیف آن را با خیالی آسوده وارد چرخه اقتصادی کشور می‌کنند. همه این اتفاقات به دور از چشم حاکمیت رخ می‌دهد. این همه در حالی است که اسناد قولنامه‌ای در نزد حاکمیت معتبر است و حتی در مواقعی داد‌گاه‌ها با استناد به اسناد قولنامه‌ای اقدام به ابطال اسناد رسمی می‌کنند. صاحب‌نظران معتقدند که باید ابطال اسناد رسمی بایند به دنبال بی‌اعتباری اسناد غیررسمی (قولنامه) از طریق اصلاح قانون فرسوده ثبت، مصوب ۱۳۱۰ بود، زیرا این تنها راه‌حل بر خورد ریشه‌ای با معضلاتی چون پولشویی است.

میزان

مزیت حقوق ایران به امریکادر کپی‌رایت

نشریه به پژوهش حقوق خصوصی یک

پایه‌گذاری شده است. این نشریه در پاسخ به پیشرفت‌های صورت گرفته در حوزه حقوق خصوصی انتشار یافته است و هدف آن انتشار مقالات با کیفیت که یافته‌های مرتبط با موضوعات مهم حقوق عمومی را گزارش می‌دهند، می‌باشد.

به منظور دسترسی آسان و جهانی به آخرین یافته‌های پژوهشی، این نشریه به عنوان یک نشریه دسترسی-آزاد پایه‌گذاری شده است و تمام مراحل اشاره شده برای چاپ مقاله از سوی انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی پشتیبانی مالی می‌شود.

نشریه پژوهش حقوق خصوصی در دو نسخه چاپی و آنلاین منتشر می‌شود. در تازه‌ترین شماره این نشریه مقاله جالبی منتشر شده که به یک مزیت حقوقی در قوانین ایران نسبت به امریکا پرداخته است. عنوان مقاله «مسئولیت نیابتی والدین ناشی از نقض کپی‌رایت توسط کودکان» است که دکتر حامد نجفی نویسنده آن است.

خلاصه این مقاله این است: «یکی از اقدام مسئولیت‌های ناشی از فعل غیرمسئولیت نیابتی است. در حقوق امریکا بر خلاف نظام حقوقی ایران، قاعدادی عمومی وجود دارد که بر اساس آن هر گاه اشخاص تحت کنترل مرتکب نقض کپی‌رایت گردند و به‌واسطه آن منفعت مالی نصیب شخص دارای حق کنترل شود، شخص اخیر واجد مسئولیت نیابتی خواهد بود. بدون تردید، کودکان از جمله مصادیق بارز اشخاص تحت کنترل محسوب می‌شوند که این امر معمولاً از سوی والدین آنها صورت می‌گیرد. در عصر کنونی، این امکان وجود دارد که بسیاری از نقض‌ها توسط کودکان و به‌ویژه در محیط اینترنت ثبت شود، بنابراین والدین عموماً در معرض مسئولیت نیابتی ناشی از نقض کپی‌رایت توسط فرزندان خود خواهند بود. در حقوق امریکا، ششرو مسئولیت نیابتی والدین تفواتی با سایر موارد ندارد، این در حالی است که به نظر می‌رسد ماهیت رابطه بین والدین و فرزندان و مبنای طرح مسئولیت والدین در قبال تقصیر فرزندان، وجود تفاوت‌هایی را در این زمینه اقتضا می‌کند. مسئولیت والدین نسبت به تقصیر کودکان در حقوق ایران بر خلاف حقوق امریکا، مبتنی بر تقصیر و مراقبت است نه کنترل و تبعیت و این مسئله مزیت حقوق ایران محسوب می‌شود.»

مهلت رافقی افشا در حقوق اختراعات، نقش تعهد پرداخت بانکی در کاهش تقلب و خطا در پرداخت با تأکید ویژه بر پرونده‌های حقوقی و رابطه سببب در خسارات زیست محیطی از دیگر مقالات چاپ شده در این نشریه است.